

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om tinglysning. (Udslettelse af pantebreve, ejerpant, underpant i løsøre).

Fremsat den 4. december 1959 af *justitsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 111 af 31. marts 1926 om tinglysning foretages følgende ændringer:

1. Til § 11, stk. 2, føjes som nyt 2. pkt.:
„Pantebreve til statskassen og de af staten etablerede låneinstitutioner samt kreditforeninger (kreditkasser) og hypotekforeninger kan dog efter dommerens bestemmelse udslettes mod kvittering af den ifølge tingbogen berettigede.“

2. § 40, stk. 1, affattes således:

„Ophører en tinglyst panteret i fast ejendom, være sig helt eller delvis, eller viser den sig ikke at være gyldig stiftet, har ejeren, uanset modsat aftale med en efterstående panthaver eller andre, ret til at besætte — enten straks eller senere — den således ledige plads med en ny panteret, medmindre han ved ophøret eller senere giver afkald på denne ret. Aflyses pantretten, uden at ejeren samtidig benytter sig af sin ret til at besætte den ledige plads med en ny panteret, skal det på begæring noteres i tingbogen, at den tidligere panteret nu tilkommer ejeren. Er notering ikke foretaget, rykker de efterstående berettigede op i den ledige plads. Ved tvangsauktion tilfalder en ledig plads de øvrige i ejendommen berettigede.“

3. I § 44, stk. 2, ændres „3 dage“ til „10 dage“.

4. I § 44, stk. 3, tilføjes efter „bogstaver“: „eller efter den rækkefølge, hvori de er tinglyst.“

5. § 47 affattes således:

„Pantebreve, der giver underpant i løsøre, skal tinglyses for at få gyldighed mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning.

Tinglysning af underpant i løsøre sker ved pantsætterens personlige værneting eller, hvis han ikke har noget værneting her i landet, ved Københavns byret.

Pantebreve, der giver underpant i bestemte løsørengestande, udslettes, når der er forløbet 10 år efter pantebrevets tinglysning, og der ikke inden denne frists udløb er anmeldt fornyet tinglysning.

Omsætningspapirer, simple gældsbreve og andre fordringer kan ikke pantsættes ved tinglysning af pantebrev efter de i stk. 1-3 givne regler.

Justitsministeren bemyndiges til at træffe bestemmelse om, at der oprettes et hele landet omfattende register, hvori samtlige tinglyste pantebreve i løsøre eller enkelte grupper heraf indføres, og hvoraf enhver efter skriftlig begæring kan forlange udskrift mod en derfor fastsat afgift.“

6. § 48, stk. 3, ophæves.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. juli 1960. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Rettigheder, der er erhvervet ved retsforfølgning og tinglyst før lovens ikrafttræden, berøres ikke af bestemmelsen i § 1, nr. 2.